

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 ft
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok
a szerkesztőséghez küldendők, —

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszor hasábozott garmon:
sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után külön 30 fr.

Nyilttér sorokint 15 kr.

A hirdetések a azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Füzteza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Kinevezés vagy választás?

IV.

(Folytatás és vége.)

(M.E.) A t. gróf azt mondja, hogy „talán üdvösebb is“, de határozottan mondja, hogy „szébb“, ha megnyugszunk azon bíróban, kit nekünk a közösen elismert kormány rendel, mint ha magunk választottját egy szó többséggel a megye másik felére akarjuk tolni.“

Üdvösebb-e a választás vagy a kinevezés — arról már kifejtettük nézetünket. Szébb-e — az ismét izlés dolga, melyben a t. gróffal nem tudunk egy uton járni. De a t. gróf, a ki sérelmet lát abban, hogy például 49. választó, — a ki Péterre szavazott, — kénytelen legyen az 50 szavazatot nyert Pált ösmerni el bírójául: hogy találhat abban megnyugvást, hogy valamint ama 49. ugy emez 50. is kénytelen legyen egy harmadikban megnyugodni, a ki a 99. szavazat közül talán egyetlen egyet sem nyert volna, — és ezt nem tekinti a t. gróf rátolt bírónak mind annyikra nézve? ez ismét talány előttünk, és azon civakodó felekre emlékeztet, a kik a viszály, tárgyát későbbek egy harmadiknak kezére játszani, vagy megsemmisíteni — mintsem kibékülni felette. — Ez is izlés dolga —

... megkövetelvén tőle (a másik pártfélőtől) hogy korteseink nyers hatalmát és erősebb számát tévedhetlen közvéleménynek tartsa... — így folytatja fentebbi sorait a t. gróf.

Itt ismét azon a III. cikkünkben kiemelt „pessimismus“ nyilatkozik, mely szerint a t. gróf még csak fel sem tudja tenni, hogy a választásoknál a józanabb rész vonja magához a többséget, de mindig az ellenkezőt. — Pedig az 1848-ki törvény által a választások a nagy tömeg kezéből kivételtől, s a megyei lakosság színe és kivonátát képező bizottmányoknak adatván által a „kortések nyers hatalma“ — a t. grófnak aligha látott, s azért képzelődése által oly szörnnyűvé, nagyított vagy torzított kisértő rémképe — ugy is a régészet és mesék országába tűnik el.

A t. gróf bizonyosan nem akarna lemondani a képviselő választásokról: pedig higgye el a t. gróf, mert könnyű róla meg is győződni, — hogy például Zemplén-megyében ember emlékezete óta nem fertőztette meg annyi visszaélés, guny, kihágás és vér a t. gróf által ugy elítelt „restaurációkat“ mint 1848. óta minden képviselő választás alkalmával hol egy, hol más terület választását.

Ezen kihágások pedig — ha sajnálatosak is — még sem oly botrányosak, még sem oly veszélyesek, hogy a szabad választás eszméjének elítélését igazolhatnák, vagy csak indokolhatnák is.

A törvényt alkotmányos országban a t. gróf szerint is magunk alkotjuk, nem a kormány. Eként a törvény képviselőjét is inkább látom a magunk választotta, mintsem a kormány kinevezte bíróban.

Végre a t. gróf is jónak látja a nemzet részére némi befolyást megmenteni a bíró személyének meghatározásába; de a mód, melyet tanácsol, a nemzetet soha ki nem elégítené, azon nehányakat, a kik a megye kormányzójával együtt tennék a felterjesztést, a legtöbb esetben gyanúsítások és gyűlöletnek tenné ki; — és egy zárt körre — „clique“ vagy „camarillává“ lennének előbb utóbb, melynek természetében lenne a „nepotismus“ és egyéb magán érdekek szerint osztogatások kegyelmei, — és így jutnánk csak igazán arra, a mit a t.

gróf a szabadon választott bírakról mond, hogy „nem részrehajlatlanok, mert könnyen elveszthetik választóiknak kegyét, s azzal állásukat é kenyeröket is.“ — Ily esetben igen is, mert itt már csakugyan tudhatják, kinek kell kedvezniök, nem ugy, mint a szabad választásnál, a hol mind a két fél egyenlőn adhatja rajok vagy megvonhatja tőlök szavazatát.

Most ime épen ilyen forma állapotban vagyunk; — meg irta ezt már „Ábrahám khucsmárus“ is nem régen az „Üstökös“-ben.

De nagyon is áll, a mit S. F. ur mond, — hogy mi magunk közt sokkal jobban tudjuk az illetőket képesség és jellem tekintetében mérlegelni, mintsem a központi kormány.

A diploma vagy mind egy forma, — vagy ha van is benne „calculus“ — nem egy „első eminens“ aljasodott már, vagy parlagosodott el az élet — a gyakorlat mezején, és nem egy középszerű tanuló emelkedett ki a többi felett. — Ezt bővebben bizonyítgatni felesleges lenne.

Azt már előbbi cikkemben fejtegettem, hogy a kormány a világról sem lehet, de ne is legyen mindenért felelős.

A választó közönség pedig — ugyan kinek lenne felelős? A tulajdonost ki vonja számadásra jószága kezeléséről?

Ugyan hogy lenne az „sophisma“ hogy „nem a nemzet van a kormányért, de a kormány a nemzetért!“ — A t. gróf itt ismét kedvenc eszméjével áll elő — az „erős kormánynyal, a mely biztos és erős kézzel vezethesse a nemzetet a haladás... felé.“ Mi inkább akarunk szabad, mintsem erős állapot, — alkotmányos, józan szabadsággal biztosabban haladhatunk, mintsem az „erős kéz vezetése“ alatt — erre is a történelem tanít, például, ha a II. József császár erős kezű vezetése alatti haladásunkat össze mérjük az V. Ferdinánd király ő felsége alatti 1830—1840. évtized alatti önkényes haladással; és talán már nem is vagyunk oly kiskorúak, hogy az „erős kéz vezetése“ szükségünk lenne, hogy haladjunk.

Hogy a nemzetnek nem szabad megsemmisülnie a kormány érdekében — az axioma; — de megfordítva már nem mondanám, mint a t. gróf, — mert ha a kettőnek érdeke összeütözködik, ha a kormány oly czélok felé törekszik, a melyek a nemzet érdekével ellenkeznek; bizony, meg kell azon kormánynak semmisülnie, mint megsemmisült már igen sok a világon, — mert az ellenkező igen szomorú lenne. — Kormány helyett mást állít a nemzet: de a megsemmisült nemzetet a kormány nem teremti meg újra.

S. F. ur — sőt nem csak ő, de vele együtt igen sokan — azért hisszük, hogy a „kinevezett bíróságok nem lennének képesek a nemzet erkölcsi és jog-érzetével — (oly) — egyezőleg gyakorolni bíraskodásukat“ mint a választottak, — mert tapasztaltuk. — Ez „argumentum a posteriori“: „a priori“ már előbbi cikkeimben fejtegettem.

Miért teszi a t. gróf ellentétbe a törvény tiszteletét a mi véleményünkkel? miért gondolja, hogy mi a törvény tiszteletét és „auctoritását“ megtámadjuk? — nem tudom: okot nem adtunk rá, — hisz nem is törvényről de a bírakról beszélünk.

A t. gróf kívánságára pedig „kezünket őszintén szívünkre tesszük, és bevalljuk nem csak önmagunknak de a t. grófnak s a világnak is, hogy mi a megye közön-

ségében mindenkor megtaláltuk a „pars sanior“-t, — és ahoz csatlakoztunk; — Most — hol keressük azt...??

Kivánságát a t. gróf abba pontosítja össze, hogy „autonomiánkat ne terjeszszük túl a törvényhozhatóság jogán... válasszunk teljes függetlenséggel országgyűlési képviselőt, és bizzuk az ez által hozandó törvény foganatosítását egy kinevezendő *solidaris neutralis* testületre.“

Nem akarom újra fejtegetni, mennyire rokon állapotnak érzem én ezt az abszolutizmussal; — de sajnálom, hogy nem tudom kitalálni, mit ért a t. gróf a „solidaris“ és mit a „neutralis“ testület alatt; kivált, miután nem mondja meg, ki által lenne az „kinevezendő“ — Ha a „solidaris“ alatt azt érti, hogy az tetteiért *egyetemlegesen testületileg* feleljen: ugy a „testület“ eszméjével már ugy is lerontott felelősséget a „solidaris“ szóval végképen összetiporja, — holott egész cikk-sorozatán át mindig legtöbb súlyt és egyedüli megnyugvást helyezett a „felelős kormányba;“ — mert hisz mindenki tudja, hogy az 1848-ki törvényhozás azért akarta a testületi kormányt — (dicasteriumokat) — egyes miniszterekért kicserélni, mert a testületek épen „solidaritás“ uknál fogva feleletre nem vonhatók.

Ha „neutralis“ alatt azt érti a t. gróf, hogy se a fejedelemtől, se az országgyűléstől ne függjön — ugyan ki által nevezeti ki őket?

Kifejtettem nézeteimet, melyek szerint belkormányzata és igazság-szolgáltatása körén belül boldog volt nemzetünk szabad választási rendszeren alapuló ön kormányzata alatt, — a melyet hogy mentül előbb és mentül teljesebben vissza nyerjen — nekem is ingatlan meggyőződésesen alapuló leghőbb óhajításom, — mindeken felett nemzetem javáért, — de végre még azért is, mert a t. gróft csak is ugy reményem a mi nézeteinknek megnyerni, ha az önkormányzat és választásnak nem csak a fekete könyvbe jegyezté tévedéseit és kinövéseit hallja vagy olvassa: de a gyakorlatban nyilvánuló jó oldalaival az életben ösmerkedik meg, Addig is nézze-el nekünk, ha vissza óhajtjuk a mi minket boldogított.

Az országgyűlés feliratainak átnyújtása.

Ő Felségének február 27. nyújtott át az országgyűlés mindkét házának felirata.

Ő Felsége a küldöttségeket a trónteremben fogadta Jobbján álltak Majláth György főcancellár, és gróf Eszterházy Móricz miniszter, — balján gróf Crenneville Ő Felsége első tábornok hadsegéde ő excjái. Előbb 1/2 után a főrendi tábla küldöttsége fogadtatott, melynek vezére, a felsőház elnöke b. Sennyey Pál kir. főtárnokmester ur ő excja a főrendek feliratát a következő szavakkal nyújtá át:

Felséges Császár és Király!
Legkegyelmesebb Urunk!

Magyarország főrendeinek megbízásából szerencsések vagyunk cs. kir. Felségednek a főrendek feliratát hódolatteljesen átnyújtani; mely tisztelettel kérvén Felségedet, hogy azt mint a főrendek Felségednek magas személye és Uralkodóháza iránti tántorithatlan hűségének, s ettől elválhatlan hazafi érzelmüknek őszinte és hű kifejezését kegyelmesen fogadni méltóztassék.

Erre Ő Felsége a feliratot a főcancellár kezébe adván következőleg méltóztatott válaszolni:

„Az országos főrendek e feliratában kifejtett nézeteket s óhajításokat beható megfontolásom tárgyává teendém, s elhatározásomat az országgyűléshez intézendő királyi leiratomban mielebb tudatni fogom.

Őseiktől öröklött érzelmeikbe vetett hitben elvárom, hogy a felsőház tagjai hagyományos hivatásukhoz hiven a trónbeszédemben kijelölt irányzatot követni, s bölcs mérsékletük súlyát atyai szándékaim sikeresítő körülvérvényesíteni fogják.

En a kiegyenlítést, közösen elismert jogalapon, őszinte szándékkal, de egyszersmind szilárd elhatározással kezdeményeztem, oly irányban: melytől uralkodói kötelemim sérelme és birodalmam életfeltételeinek veszélyeztetése nélkül el nem térhetek.

Megnyitottam a tért a szabad eszmecserének, s legfőbb óhajtaim közé soroltam, kedvelt Magyarországom belkormányzati önállóságának akkénti megszilárdítását, hogy az, midőn saját körében aldásthözölág fejlődik, egyúttal a viszonyok ereje által követelt érdekesség alapján, birodalmam jobblétének és nagyságának is hathatós tényezőjévé válhassék.

Hinni akarom, hogy az országos főrendek ebbeli törekvésemet hazafiai készséggel támogatandják.

Tudassák ezt küldöikkel s biztosítsák őket őszinte királyi vonalmamról.

Majd a képviselőház küldöttsége vonult a terembe, melynek vezére Szentiványi Károly elnök e következő szavakkal nyújtá át a feliratot:

Felséges Császár és Király!

Magyarország képviselő testülete reánk bizta Felséged magas trónbeszédére készült válaszfeliratának átadását. Hallgassa meg Felséged alázatos kérésünket, s annak elfogadásával adjon megnyugvást és boldogságot e hazának. Midőn a válaszfeliratot hódoló tisztelettel átnyújtjuk, magunkat és küldöinket Felséged magas kegyelmébe alázatosan ajánljuk.

Ő Felsége legkegyelmesebb válasza következőleg hangzott:

Az imént átnyújtott feliratot fontolóra veendem, és válaszat az országos főrendek- és képviselőkhez intézendő királyi leiratomban mielőbb közölni fogom.

Teendem ezt azon tartaléktalan nyíltsággal, mely eddigi eljárásomat jellemzi.

Az ország fővárosában ez alkalommal hosszasan időztem, főleg az okból, mert a benső érdekesség-nél fogva, melylyel kedvelt Magyarországom jóléte iránt viseltem, személyes tapasztalataim alapján óhajtottam megismerkedni az ország valódi kívánalmaival, és közvetlen figyelemmel kísérni az országgyűlési tárgyalások főbb mozzanatait.

Az Irányombani bizalomnak ismételt nyilvánulása épp oly kellemesen hatott Reám, mint azon ószhangzat, mely a kiindulási pont és a végcélra nézve létesült.

Annál sajnosabban kellett azonban észlelnem a viták folytán felmerült azon aggodalmakat, melyek a kivitelnek általam kijelölt módoszataira vonatkoztak.

Hinni szeretem, hogy azok a végcél felé irányzott közreműködési készségeket szilárdan nem fogják, — s ezt annál inkább óhajtom, minél erősebben vagyok meggyőződve, miszerint trónbeszédem alapelveihez e részben is összes népeim érdekében szilárd elhatározással kell hogy ragaszkodjam.

Vigyék meg önök küldöiknek királyi üdvözlőmet s biztosítsák őket változatlan atyai érzelmeimről.

Ő Felsége az alsóházi feliratot is a főcanczellárnak kézbesítvén, a küldöttség zajos éljenzései közt eltávozott.

A sárosmegyei gazdasági-egylet ügyében.

IV.

(Vége)

És mégis naponta halljuk azon megjegyzést: már a juhok sincs semmi haszon, kivált kisnyájakon, mert ezek hasznát felemészti a bacsó stb. tartás. Ezen panasz annál általánosabbá lehet, minél közelebb fog járni befejezéséhez a tagosítás. És ekkor? Ne tartanak nyájukat csak a legnagyobb birtokosok? ... holott azon országokban hol nyájak, gulyák, ménesek, csürhék nem léteznek, legtöbb és legjobb gazdasági állatok tenyésztetnek: és kicsinyben is annyira kifizetik a gondozást, hogy száz 6 holdas gazdaságon igen sokkal több s általában jobb gazdasági állatot találunk, mint egy egy hat száz holdason — mi különben már ritkaság.

Az tehát, ha a juhnyájak már a bacsó stb. tartás költségeit is felemészti, csak annak tanúsága, hogy juhtartásunk nem úgy van alapítva s folyamatban tartva, mint kellene lennie; azaz a juhtartásnál a takarmánytermelés és istállózás még oly arányban sincs mint a szelidebb éghajlatú Nyugoteurópai vidékeken, hol a nyájak (ha ugyan így nevezhetjük a 25-30 dbból álló falkákat) egész január hó folytán zöld fűvet találhatnak a parkokban — p. o. London vidékén; holott Sárosmegyében ily telek nem fordulnak elő.

Országvilágszerte keveset gondolt ezelőtt a gazdasággal s gazdasági arányokkal az ember. Pedig végre is ez lét-alapja első szükségletei kielégítésének, melyre ha nem képes, tétet fejet kell hajtania azok előtt, kik arra képesek, vagy képesítik.

Kiélte a föld javait és csak akkor gondolt a termő képesség visszaadására, a termények czélszerű megválogatására, az állat és növényország közt kipuhatólandó súlyegyenre — ezeknek egymásbéli okszerű táplálására stb. midőn már észre vette: hogy talaja termőereje hanyatlak s az élet új viszonyai új rendszerek s arányok életbeletelődését követelők a gazdaságban is.

Ezen új rendszerek, új arányok kipuhatólása, kezdeményezése és népszerűsítése természetesen a gazdasági egyletek feladata. Oly tág tér nyílik Sárosmegyében, a gazdasági egylet számára ez irányon, hogy alig tudnók megmondani, minek emeléséhez kezdjön mindek előtt: a gabonafélék, szövetanyagok, lakarmány, gyümölcs, hűvelyes vetemények, erdők stb. stb. vagy a lovak, marhák, juhok sertések szaporításához, vagy nemességéhez? Mert nemcsak mennyiségre, hanem minőségre nézve is emelni kell kivált a gazdasági állatokat. E részbeni hiányaink szembeszökők. Annyi azonban bizonyos, hogy mennyiségre s minőségre nézve kedvezőbb eredményeket csak helyesebb arányok s kezelési rendszerek vagy elvek által lehet elérni — és ezeket csak kölcsönös értekezések alapján lehet megállapítani.

KUBINYI LAJOS.

Országgyűlési tudósítások.

A képviselőház február 28. ülésében Deák Ferenc indítványozza, hogy a közös viszonyok iránti javaslat kidolgozásához a ház egy nagyobb számú bizottmányt válasszon. — Véleménye szerint ezen bizottmányhoz most 50 tagot, s midőn az erdélyi képviselők ott lesznek azok közül 15 tagot, összesen 65 tagot lehetne választani. Magában érteledik, hogy ha majd Horvát, Dalmát és Tótország is részt akar venni alkotmányos módon e bizottmányban, annak az országgyűléshez küldött tagjából is választani fognak tagok e bizottmányba.

Ez indítvány tárgyalása más napra (marcius 1) halasztották, a midőn — Klauzál indítványára azon módosítással: hogy a bizottmány 50 helyett 52 tagból álljon — elfogadtattak.

LEVELEZÉS.

Ungvból. Ungvár 1866. febr. 28. — (Halálhír.) Ma ment végbe nagyságos Bernáth Zsigmondné szül. Bay Katalin assz. hült tetemeinek eltakarítása Tarnóczon, ki vasárnap, február 25-dikén délutáni órákban költözött a tulvilágra. Halála igen nagy részvétet keltett Ungmegye összes lakosaiban. A boldogult nő annyira elhírhedt számtalan jótéteményei, — buzgó valóságossága és családi kötelemének pontos és lelkiismeretes teljesítése által, hogy mindenki megilletődve vette halála híret s hogy bebizonyítsa iránta tiszteletét, csoportosan sietett temetésére, megadandó neki az utolsó tiszteletet. Mondhatni, hogy Ungmegye díszé ott volt, különösen Ungvárról szekér-szekér után, a gyalogok pedig egyik csoport a másik után versenyzett az oda menésben. A temetés ideje d. u. 3 órára volt kitéve s akkorra már telve voltak a szobák az ősi lakban és az udvar néppel. Ungvárról a különféle czehek nagy számmal voltak képviselve, sokan nejeikkel és gyermekeikkel együtt jelentek meg a gyász helyén. A tanuló ifjak közül szinte sokan szekeren, de nagyobb részt gyalog sétáltak ki. Miután a részvevők beláthatatlan serege összegyűlt, fél négykor az udvaron állították fel a gyászra-vatalt, melyet a boldog emléktű hölgynek fia, leányai és unokái könyes szemekkel vettek körül s utánok számos uri hölgy s végre a nép tömege. Az elhunytak hült tetemei fölött nt. Fejes Sámuel tarnóczyi ref. lelkész és nt. Makkay Dániel ungvári ref. lelkész tartottak gyász beszédet, kik valóban a szivekhez szóltak, különösen Makkay Daniel megkezdvén előadását, nem csak a nők, de megletebb koru férfiak szeméi is könybe borultak. Az éneket a szomszéd n. dobonyi ref. énekkar végezte. Mindezek elvégzeztetvén, a gyász koporsó körül állók egy része a családi sírboltba kísérte az elhunytat, más része pedig, különösen a távolabb lakók haza felé indultak megsomorodott szívvel. A boldogult nőnek, ki annyit fáradozott gyermekeinek jó honfiak- és jó honleányokká való nevelésében, ki annyit áldozott a haza és a vallás oltárára, békés nyugalom és örök boldogság legyen tulvilági jutalma!

T. F.

Ujdonságok.

* A műkedvelők által mult hó 22 és 23 napjain rendezett jótékonyczélú előadások összes jövedelme 843 fr. 64 krajczár volt, — ebből levonván 427 fr. 14 kr. költség, marad tisztán 416 forint 50 kr. — A kassai jogász-segélyző egylet 138 forint 83 kr. osztalékban részesült.

* A „Pesti Hirnökben” egymásután jelennek meg az egyetértés megzavarását czélzó s mindenhol a legnagyobb botránközálással fogadott vidéki levelek az országgyűlési felirat ellenében. — Legközelebb az abauji levél után, Gömörből és Ungvból is irtak valamiféle alkotmányos? harcosok a „Hirnök” szellemében, a kik elég vakmerőséggel bírnak ugyan redves odújokból a nép nevében huhogni, de nincs elegendő bátorságuk nyílt-sissakkal lépni azon térre, melyen az igaz ügy mellett küzdeni minden harcosnak becsületére válik. — Hogy mily fogadtatásban részesülnek a „Pesti Hirnök”

izgató levelei országiszerte, idézzük a „Györi Közlöny” e tárgyra vonatkozó sorait: „A „Pesti Hirnök” m. számban egy abauji levél jelent meg, melynek — mely indoktól vezérelt? — szerzője a vidék közvéleményeként akarja föltolni magát, s azt állítja: hogy az alsóház föliratában nem találkozott a vidék közérzete! Azon általános ellenszenv, — hogy ne mondjuk megvétel — mely ezen a hazai érület ószhangjából — kirívó hangot fogadta, Győr és vidék értelmiségének nevében kötelességünkkel teszi, hogy minden ilyenmü hazafias érzelmeinket sértő ráfogások ellen önnepélyesen tiltakozunk.”

* A Gácsországból uralkodó inség tekintetéből a tiszai vasuton Kassára küldendő természetmennyek márcziustól kezdve 20 százalékkal olcsóbban szállítatnak.

* Gleviczky Sándor ur Kassáról a párizsi kiállításra nem gyapjút — mint lapunkban is említve volt — de saját természetmennyü virág-magokat és növényeket fog szállítani.

* A Kassai kir. jogakademia hallgatói segélyző egylet-választmánya Goics Lázár költeményeire hirdet előfizetést. A mintegy 250 lapra terjedő kis 8-rét finom papírra nyomott mű előfizetési ára füzve 1 forint, diszkötésben 2 forint ó. é. — Goics sikerült költeményeinek egy része már évek előtt megjelent a pesti szépirodalmi s vidéki lapokban, s annál inkább érdemes ezen vers-gyűjtemény a pártfogásra, mert jövedelme a segélyző egylet alaptökéjének gyarapítására van szentelve. — Előfizetéseket szerkesztőségünk is szivesen elfogad.

* (A Hegyaljai bormivelő társaság) Hegyalja s vidékéről magyar, német, francia s angol nyelven szerkesztett albumot ad ki, mely a Hegyalja földtani ismeretét és 50-féle tokaji bor vegyelemzését tartalmazza. Az albumhoz dr. Szabó József urnak e vidékről felvett földtani térkép van csatolva, melyet dr. Szabó a magyar akademiái ülésben mutatott be.

* A kassai színház f. hó 5-én Ujhelyi S. Jenő vidéki színész fogja magát bemutatni a színházi közönségnek Armand (Gauthier Margit) szerepében.

* A kassai színházi közönség által is kedvezőleg ismert jeles vidéki színész: Tökés Emilia a mult napokban Debreczenben vendégszerepelt. Első föllépte február 20. volt Luiza (Ármány és szerelem) szerepében.

* Ungvárról írja r. levelezőnk. Műkedvelő társulatunk m. h. 25-én lépett fel másodszer egy nagyobb-szerű egyvelegben, melynek részei a legnagyobbszertű tragédiákból, vígjátékokból s boházatokból (le egész a szép Máyerig) vett ellentétekből volt összeállítva Turner Ferencz igazgató által. A közönség nagyobb részt jól mulatott, melynek dicséretére ismét meg kell említenem, hogy a szintermet ha nem is fuladásig, legalább az izzadásig megtöltötte. Jövedelem 102 fton felül. A műkedők játékaiknak bírálatába nem bocsátkozom, rá érünk még arra, addig a közönség részvéte a legjobb bírálat. Nők közül eddig fölléptek: Lőrinczy Ernesztina, Fábry Nelli, Köröskényi Ilka, Eöry Ilka, Beszterczey Ilka, Evva Ilka, Kelemen Ilka, Ruttner Etelka és Turner Ilkáska kisasszonyok. Ezekon kívül még számosan ajánlkoztak. A férfi nemből Jónás, a közönség kedvence jöllehet nem első szerelmes. Goics Jácint, Bovánkovics, Mady mindannyi szerelem- és szabadsághős. Mocsary G. Lasztókay B. Aulinger J. (Szép Mayer) jó komikusok, Fábry Gy. rendező, szerelmes, hős, komikus, filozofus és minden. — Továbbá Dolinay G. Satankóczy, Tahy B. Popil M. Polányi L. Firczák J. Rádi K. Brujman K. Vig J. Szaidl F. Kirchnopf, Puza N. Spiczter T. E névsorozatból is eléggé látható, hogy működő tagokban hiányt nem szenvedünk. Csak kitaratás! — Jövő vasárnap márcz. 4. adatik „Marcsa az ezred leánya,” a czimszerepben Kelemen Ilka k. a. lép fel. Skultitit Goics J. adja. — Meg kell itt említenem, hogy a bevételök jótékony czélokra szánvák ugyan, de míg a diszletek számlái ki nem fizetelnek, jelentékenyebb összegeket a társulat nem adhat. — A számadások megvizsgálására a városi hatóság fog fölkérteni. — Latabár. E. kassai szinigazgató sziveskedett az unghi műkedvelőknek többféle szini öltönyt kölcsönözni, miert a közönség nevében ezennel köszönetet szavazunk.

* A Turia-völgyben, Bisztrán (Ungmegye) néhány hó óta „üveg-huta” működik, melyből már is a legszebb üveg-készítmények kerülnek ki. Alkalmam volt néhány szép darabot látni; nem sokára személyes látomás után

bővebben szólók róla. Lám mi nem akad a kis Unghban? Még erről sem tudott a világ semmit! Még csak a megyékben találtató finom porcellán föld színhelyére kellene egy porcellán gyár, meg a staunai „nafta forrás” felkarolásához egy kis vállalkozás, kintartás, s talán nem kellene e fontos világítószert, melyet a természet oly olcsón ad, 30 krjával fzetünk télen által, mikor éppen a legnagyobb fogyasztásnak irvend. Csudálatos visszasság! Másutt, ha valaminek nagy kelendőse van, akkor olcsó, nálunk minden megfordítva áll. r. l.

† Simon Lajos köztisztelőtő abauji ügyvéd élte 44-dik évében elhunyt. Béke namvain!

† Gadl József a veterán író, az akadémia és Kisfaludy-Társaság tagja a híres „Poleskei Notárius” írója február 27-én Pesten elhunyt. Béke poraira!

Vegyes hírek

— *Ö Felségeik* Budán időzése némelyek szerint márcz. 6-ig, mások szerint márcz. 11-ig fog nyulni.

— *Ö Felsége* a császár a „Hungaria” szerint napoként már reggeli 5 óraker dolgozószobájában van, s az illető udv. tanácsosok előterjesztéseit többször 8 óra előtt fogadjja.

— *Ö Felsége* Budán f. évi január 30-án kelt legfelsőbb elhatározásával a tiszaszabályozási társulatoknak egy közös tiszavölgy társulattá leendő egyesítését, valamint a Tisza nagyobb mellékfolyóinak, nevezetesen: Andova, Topolya, Sajó, Latorca, Bodrog, Maros, Körös, Szamos, és Kraszna folyóknak, mennyiben ezek a folyó szabályozási munkálataira befolyással vannak, ezen szabályozás köréhez történendő csatolását legkegyelmesebben megengedni; egyuttal Ürményi József császári királyi aranykulcsos az emített tiszavölgyi társulat királyi aranykulcsosát megemlékeztetésének ideje utólag fog közhírré tétetni. Budán, 1866. február 20. A cs. kir. helytartótanácsától.

— *Drezda.* A „Drezdner Zing”-nak Londonból távirják: a flandriai gróf nem fogadjja el a moldva-oláhországi törvényhozó testület által fejedelemmé lett megválasztását.

— *Konstantinápoly,* február 26. A magas Porta, a nagyhatalmaknál követelt odautasítá, hogy az esetben ha valamely nagyhatalom a Portának jogait a dunai fejedelemségekhez, kétségbe akarná vonni, az illető követ azonnal tiltakozzék.

— *(A Horvátországgal való kiegyezés.)* Zágráb febr. 23-dikéről távirják, hogy a horvát felirati küldöttség részéről oly hírek érkeztek oda, melyek folytán a Magyarországgal való kiegyezés létesülését bizonyosnak tekintik.

— *(Egy magyar huszár öngyilkossága)* Klagenfurtban mult szombaton a württembergi hercegről nevezett huszárezredből egy közember agyonlőtte magát. Hasába lőtt s ezután e szavakkal állt a szakaszvezető elé: „Jelentem alásan, hogy agyonlőttem magamat.” A szakaszvezető az esetet azonnal feljelenté, s kocsi hozatott elő, hogy a sebesült a közkórházba szállítsák. Minden segítséget megtagadva, maga szállt a kocsira s néhány pillanat múlva — meghalt.

— *Cousa elfogatását* az új „Presse” bucaresti levelezője következőleg írja le: Február 23-ára virradó éjjel fél 4 óraker a fejedelmi palotába körülbelül 40 fegyveres tört be, Cretzulesco, Leca és Haralambi ezredesek vezetése alatt. Az őrség legkisebb ellenállást sem tanusított, mert Leca ezredéhez tartozván, be volt avatva a tervbe. Obrenowics hercegnő, ki ekkor Cousa lak-szobájában volt, hallá a zajt s bezárta az ajtót. Az összekütdék azonban felszakították. Cousa eleintén ellenszegülést kísérelt meg, s pisztolyt szegezvén, fenyegetőzött, hogy mindenkit lelő, a ki hozzá közeledik. Nemsokára azonban belátta kétségbeesett helyzetét s rimánkodni kezdett. — De sem kérés, sem fenyegetés nem használt; kénytelen volt lemondását valamely idegen fejedelem részére aláírni, és a kormányt egy ideiglenes „fejedelemségi helytartóság” (locotenenci) kezébe letenni. Ekkor Cousát fogolylyá tevén, a helytartóság ki-nevezte a miniszteriumot.

— *A párisi lapoknak* 25-éről írják, hogy Cousát saját biztonléte érdekében látta szükségesnek a kormány néhány órára egy magánháza elrejtetni. Este a Cotroceni palotába vitték, míg külföldre menekülhetne, a mint a kormány egyik tagjához irt levélben maga kérte. A külföldi hatalmak ügynökei látogatást tehet-tek a fogoly Cousánál, és a házbéli szolgáknak szabad volt vele közlekedni. Cousa felesége még egy ideig a palotában maradt, honnan aztán Davila tábornok házába ment, míg előkészületeket tehet elutazására.

— *Cousa 26-án* több román hadbeli főtiszt és egy nemzetgyűlési tag kísérete mellet Brassóba érkezett, Florenczbe és Párisban utazandó.

— *Párisból* írják az új „Presse”-rek: „Páris és Bécs közt igen élénk tárgyalások folynak az aldunai eseményekre vonatkozólag, s nemcsak a dunai fejedelemségek, hanem az egész keleti kérdésre nézve örven-deles egyetértés tünt ki a két kabinet közt.

— *A conferentia helyiségeül,* a dunai fejedelemségek ügyét illetőleg, a francia kabinet Bécsset javasolta volna; de a bécsi kabinet e pontban nem értett egyet a párisival, s a conferentia nem fog Bécsben tartatni.

— *Az orosz csapatmozgalmak* hírét nemcsak meg nem csafolják, sőt újra erősítik az illető lapok, köztük az „Allg. Ztg.” lengyel határszéli levelezője is, ki azt írja, hogy folyvást nagyobb csapatlétszámok vonulnak Podolia, Volhynia felé, és a galicziai határokhöz.

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett az „Erdészeti és gazdasági Lapok” II. Füzete, változatos tartalommal — Előfizetési ára ezen jeles szakközlönynek egész évre 5 forint.

— A „Divat” 5-ik száma az előbbiekhöz hasonló gazdag tartalommal jelent meg. Két mellékletén kívül a divatrészben 12 minta-rajz van. — Szépirodalmi része Hollán Ernőné arcképét hozza. Nagy előnyére szolgál ezen kiváló gondnal szerkesztett divatlapnak, hogy szépirodalmi része többnyire oly beszélyeket hoz, melyek egy számban egyszerre jelennek meg, s így nem kell két hétig várni a folytatásra. — Előfizetési ára a „Divat”-nak évnegyedre egy forint. — Hallatlan olcsó!

Színházi szemle.

Kedden, február hó 21-én a színpadon először „Az árva Feri” színmű 3 felvonásban, francia szöveg után magyar színre alkalmazta Ország Antal. A darab, ha mint színmű nem is igen nagy igényt tarthat valami magasabb művészi belbecsre; és nevezetesen a bonyodalomnak kifejlése nem szűli a várható eredményt: mint életteljes jellemrajz, mint helyes felfogással kivitt tanulmánya (étude) a népeletnek, élethű alakjaival mindig érdekelt és hatást gyakorolhat. Tartalma zavaros, mert mindvégig kénytelenek vagyunk azt hinni, miszerint „Árva Feri” a molnár legény (Prielle) megszeretvén Fehér Máriát (Takács Emes), Nagyné asszonyom (Kecskésné) minden intrigája daczára is elveendi őt néjeül, annál is inkább, mert Nagynének azon koholmánya, mintha Árva Feri az ifju özvegy Fehér Magdolna molnárnéval (Takácsné) szerelm. viszonyban állana, nem csak a néző, de majdan az illető szerelmes Fehér Mária előtt is alaptalan ráfogásnak bizonyul. A darab azonban nem fejlődik ki és Nagyné asszonyomnak hazugsága győzedelmeskedik; minthogy sikerül Fehér Máriát — gazdag örökségével együtt — unokaöccsre Marosán János (Kraszny) részére megnyerni, a kihez amaz, mindamelllett hogy sógoranjétől Fehér Magdolnától hallja, miszerint közte és Árva Feri közt semmi szoros viszony nem létezik, akarata ellen is nőül megy; Árva Feri pedig csak pusztá emlegetésre elveszi a molnárné, ennek vonakodása daczára. Nem az igazság, de a hazugság győzedelmeskedék. De ha a darab tartalmára nézve hiányos is, a jelenetek és alakok eredeti jellemzése kipótólják azt. Így pl. Marosán János, a csizmadia és Nagyné asszonyom kurta nemes asszony kitűnő genre alakok. És ha azt mondjuk, miszerint Kecskésné ez utóbbi szerepben kitűnően személyesíté a pletykás természetű kapzsi öreg asszonyt, Kraszny csizmadijára azt kell mondanunk, hogy helyét senki több sikerrel nem volna képes elfoglalni. Ő benne volt szerepében;

TÁRCSA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

VI.

Az esküszegő.

(Folytatás.)

Most áldozunk Ali Goel szerencsésének is egy cikket.

Ali basa néhány száz fegyveres népevel bekalandozván az országot, sok kincset szerzett össze, s ezzel rögtön Stambulba sietett, ott drága ékszerekkel megnyeré maga részére a háremhölgyeket (e titkos mozdonyokat, kik évszázadok óta igazgatták az ozman birodalom sorsát), kik nemsokára különös ajánlattal bemutat-ták a sultán ő fényességének.

Ali Goel sok évet leérlött, sok életvihart kiállt, sok emberismeit s lélektani tapasztalattal bírt; tudta, mint lehet hizelgésével meghódítani a hatalmas padischát, elmondá: hogy egész Európában minő bámulat, tisztelet tárgya a lángeszű sultán, ámdé hűtlen szolgálai gyávaság és árulással mennyi csatákat, erősségeket hagytak elveszni, míg ő maroknyi népevel, hős tetteivel mennyi dicsőséget hozott az ozman világra.

A császár megörülve, hogy hanyatlásnak indult országában találkozik még egy hős és bölcs férfi, rögtön birodalma törvényszék elnökévé nevezé ki, hol a bünnel terhelt basákat gondja volt egytől egyig megszino-roztatni, kincseiket csajátítani s rövid idő múlva a nagyvezir után első személy lett az ozman birodalomban.

E közben a törökök csatát csata után, tért tér után vesztek el Magyarországon, s az ozman már rettegett, hogy Európa szeléről is kiütetik vissza a sivatag köves Arabiába, minden áron békülni ohajtott a római császárral, de legnehezebb gát volt ebben Tököly Imre, ki kurucával még mindig zajongott s hatalmas-kodott a tiszántuli kertületben, e súlyos helyzetben Ali Goel, a bölcs diplomata vállalta magára az államcsint ez alkalmatlan szegletkövet az utból elhengeríteni, s Tökölyvel tisztességesen elintézni az ügyet, — s e végből

követeket küldte a törökök által „ő királyi felség”-ének címzett pártfőnökhöz azon kérelemmel, látogatná meg egész udvarával, a császárnak némi titkos terveit s határozatait közlendő, s előre is letévé szent esküjét a koránra, hogy személye sértetlen maradjon, mint azt a vendégi jog s keleti ndvariasság követeli, s Tököly minden aggály nélkül fogadta a meghívást, habár neje, Zrinyi Ilona balsejtelmektől megkapatva, még akkor is ellenkezett, midőn ő pompásan felszerelt paripájára felhágott.

Ali Goel gögijének hizelgett e tisztelő látogatás s gazdagságának egész fényével akará elfogadni magas vendégét, s pompás hajót küldte elébe, ő maga a zimonyvári halmon vonatá fel bársony sátorát, s onnan nézte a fejedelmi díszmenetet; Tökölyt a Duna hullámai sebesen röpíték célja felé, mikor a virágokkal hintett partra lépett, Belgrádnak ezer ágyuja harsogott üdvözletet, s füstfelleg tündöklő nimbusában, mint néma oszlopsor állt két oldalról az ozmanok tabora, megannyi oroszlanok, kiknek három világrészben czikázott fegyverök; most tisztelegve emelik föl a fejedelmi főúr előtt!

Tököly Imre legmeghittebb tanácsnokaival haladt előre, büszke szép arczával oly jól összhangzott a megtört halvány színezet, melyet szeretett nejétől fájdalom elválás idézett elő, feje kissé meghajolt a súlyos brilliant diadem alatt, melynek közepén egy országot érő roppant karbunkulus mint egy égő szív tüzelt, nyakán finom velencei lánczon kilenez rubinból szerkesztett csillagkereszt, melyet még Zsigmond király a nikápolyi csatán viselt, akkor mint engesztelhetlen ellenével nézett szemébe a töröknek, most utódja üdvözlésére siet! Mily különös sorban részesült e kereszt! oldalán a fényes pallasokkal következetesebb, mert azt Soliman ajándékozta Szapolyai Jánosnak, most szinte a török hős egyik nagyvezéréhez, Ali Goelhoz tér vissza, kinek midőn sátorához érték, tizezer ajak dicsőíté Allahot, a világ teremtdjét, Tökölyt, ő királyi fölségét s Ali Goelt, a császár helytartóját.

Tököly ezután leszállván lováról, gazdagon megajándékozta a janicsárokat s a bársony palotába lépett Ali Goel színe elé.

Szent borzadály zsbasztá meg, midőn az aranyak s gyöngyök vakító honában megpillantá Ali-t, ki csak néhány hó előtt, mint rabló pusztított az országban most ő, szeplőtlen nemes ősök unokája feléltve királyi koronával, e jellemtelen ember előtt tiszteleg, kinek csak nyájás ölelései bírták lecsillapítani mély megindulását.

— Isten hozott fölség! hatalmas császárunk leg-

kedvesebb fia, örülünk, hogy látogatásoddal szerencsételtetél; egykor, mint remegő gyermeket öleltelek, most mily nemes virággá fejlődött, valóban hasonlitasz fölség hős lelkü apádra, kiért szinte sok véres csatát küzdött fegyverünk, küzdeni fogunk éretted is; esküszöm az élő Istenre: hogy nyugot minden hatalmasságainak daczára is független király léssz a magyar földön.

— Kegyelmes úr — viszonzá kezét nyujtva Tököly — fejezze ki ő fényességének ragaszkodó hűségemet, nincs más vágyam, mint palástjának árnyában pihenni, legyen ő az örök ragyogásu nap az egen, s én az esthajnal csillaga, mely föle nyeri világát, lételet, mindenét; védatyám, a nagy császár, koronám megtartója áldassék örökre!

Ali Goel e szavakra még nyájásb és kegyesebb löu, átkarolá Tökölyt, szelid erőszakkal ülteté egy trónba, melynek gyöngyökkel kirakott oroszlan lábái valának, s látszék, hogy Tököly tiszteletére készíteték.

A fejedelem ekkor bemutatá hozományait s nemes apródok jelentek meg bíbor vánkosokhoz hozva Magyar-hon megbecsülhetlen ereklyéit, melyek még tán Attila, az Árpádok, Nagy-Lajos, Mátyás kincstárában ragyogtak meglehet az utóbbi tán valami diadalmas csatában ragadta el a nagy vezérektől, most ily különös módon kerülnek vissza hajdani urokhöz; voltak köztök vadász solymok, sz. László gyűrűje, Ilona királynő opál koronája s egy ezüst nyelű pallos, melylyel Kis-Károly meggyilkoltatott.

Ali Goel országok elrabolt kincseit látta lábai előtt heverni, s mindez kevésbbé érdekelte őt, sőt midőn Mátyás gyémántokkal kivert paizsát megpillantá, mely paizs oly áttörhetlen védfal volt a török becsapásai ellen komor emlékek merültek fel agyában, félre fordítá fejét, midőn hirtelen kollemes csengés hangzott füleibe, vissza nézett s egy arany óra hevert az ékszerek közt, oly parányi, hogy gépezetét alig láthatni, útése mégis oly csengő, alakja oly gyöngyörű, járása oly pontos!

— Mily remek királyi kincs — szölt Ali, ujjai közé véve a picziny mozdonyt — bebarangoltam a három világrészt, de ily felséges művön még nem gyönyörködtek szemeim, ah ez legkedvesb, legszebb emléke leend a császárnak az ő szerelmes fületől, tudom hálószerájába függeszti fel. Ah hozna bár ez óra sok csendes boldog órát a sokat dúlt császári birodalomra!

(Folytatjuk.)

az az azon szerepben, melynek szaka kiválólag termé-
szeti hajlamában s tehetségében van, Régen vitatjuk
hogy Krasznaynak a burlesk, a komika kiváló szaka. —
Ma állításunk fényesen igazolva van. Valamint igazolva
van az is, miszerint a magyar komoly jellemében — a
részeg kántorokon kívül is — van még komika. És ha
Krasznay ez irányban művelné ki magát, hasonló előkelő
pólcát foglalhatná el e szaknak mint egy Nestroy, Treu-
mann vagy Knaak. Ma különösen emlékeztetett az utób-
binak modorára, s ha még azt mondjuk, miszerint —
eltekintve attól, hogy az aféle bármint élethű, de nem
igen izletes orr takarítás coram publico, nem annyira
komikus mint inkább aethetika ellenes — mai játéka
minden kritikán felül áll; megérdemelt dicséretünk
adóját igazságosan rójuk le, — annyival is inkább,
miután kritikánkat drákoilag szigorunk nevezik, s így
elismerésünk nem bók és soha sem több a legméltóbb

igazságnál. — A többiek nevezetesen Latabárné (Julis)
Takácsné, Takács Emes, Prielle, L. Kálmán igen jól be-
tölték helyeiket. Kis közönség.

Szerdán, február 28. Hajnal Hermin jutalomjáté-
kál adatott: „Férj az ajtó előtt” és „Szép Galathea.”
Az ismeretes két operette — mint rendesen — most is
igen jól adatott. — A jutalmazott jeles énekesnőt zajos
tapsokkal üdvözölte a szép számú közönség, s egy dí-
szes koszorút is kapott. — Felvonás közben Krasznay
Zaphir *Magán vigjátékát* játszta el, meglehetősen humor-
ral, de szavai csak helyenként voltak jók. — Megtapsol-
ták s kihívták.

Csütörtökön, március 1-én a Rónay-pár föléptetül:
„Angelo, Padua zsarnoka” dráma 4 felvonásban. — A
derék művész-pár, helyes játékaival, ma is hatást gya-
korolt. — (Homodei) Takács, Philippoviczné, (Rodolfo)
Temesváry jól játszott. Középszámu közönség.

Pénteken, március 2-én „Fecsegők” operette.
Sikerült előadás. Felvonás közben Lövey Emilia magán
magyart tánczolt tetszés közt. — Közönség alig közép
számmal.

Szerkesztői posta.

— A gróf Csáky Gyula és Matolay Etele közt
folyó eszmecsereire vonatkozólag Kassáról, *Metszészef-
ről, Ungvárról, Sárospalotáról és Gömörből* beküldött cikkeket
nem közöljük. A két vitatkozó fél annyira kimeríté a
szövegben levő kérdést, hogy a közbeszólás már csak
azért is fölöslegessé válik, mert különben egész éven át
sem lenne vége a vitának.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, március 3-án 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	670	—	620	—
Kétszeres	530	—	—	—
Rozs	420	—	4	—
Tengeri	410	—	380	—
Arpa	270	—	260	—
Zab	220	—	210	—
Kása	680	—	640	—
Borsó	960	—	840	—
Lencse	8	—	760	—
Bab	740	—	660	—
Örlött dara	1360	—	12	—
Tatárka	960	—	—	—
Burgonya	1	—	180	—
Aszuszilva	720	—	680	—
Szesz itczénként	17 1/2	—	17	—
Marhahus fontonként	13	—	—	—
Bornyuhus	15	—	14	—
Sertésus	18	—	16	—
Vaj itczénként	48	—	44	—
Zsir	34	—	—	—
Szalonna fontonként	34	—	32	—

Kassa, március 3-án. Harmadnap óta folytonos
esőzés; ma egykissé kisütött a nap; a piac igen gyé-
ren van látogatva A piaci árak hivatalos kimutatása
fennebb olvasható.

Eperjes, március 2-án. Buza köblönként 7 frt
— 5frt. 80. Rozs 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Tengeri
4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Arpa 2 frt 80 kr. — 2 frt.
60 kr. Zab 2 frt. 50 kr. 20 frt 40 kr. Kása frt — kr.
6 ft. 40. Borsó 6 ft. 60. 6 ft. 20. Lencse 8 ft. — 7 frt
60 kr. Bab 8 frt. — kr. — 7frt. 60 kr. Örlött dara 12 frt.
— kr. 10 frt —. Tatárka 8 frt — kr. 7 frt. 20 Burgonya
1 ft 60. 1. Aszuszilva 10 ft. —. Szesz itczénként (magyar
itcze abroncs alatt 30 fok) 19 kr. Marhahus fontonként
10 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertésus 16 kr. Vaj itczénként
44 kr. Zsir 44 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-
láng mázsánként 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Közép-
kenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Ungvár, március 1-én. Mai hetivásárunk nem a
legnépesebb volt; az utak megnehezdedtek; gyakori
esőnk van, a hó a hegyeken is olvad. A piaci árak kö-
vetkezőleg voltak feljegyezve: Buza köblönként 6 frt. —
6 frt. 40—80 kr. Rozs 3 frt. 60—4 frt. Tengeri 3 frt.
60—3 frt. 30—4 frt. Arpa 2 frt. 40—60. Zab 2 frt.
Szesz itczénként 18 kr.

Gálacs, március 1. — Piaci árak hivatalos ki-
mutatás szerint következők voltak: Buza köblönként 6

frt 50 kr. Gabona 4 frt — kr. Arpa 2 frt 60 kr. Zab 1
60 kr. Tengeri 4 frt — kr. Paszuly 6 frt 50 kr. Lencse
6 frt 60 kr. Krumpi 1 frt 20. Vaj itczénként 44 kr. Szal-
lona fontonként 36 kr. Disznózsir itczénként 36 kr.
Gyertya fontonként 32 kr. Széna mázsája 80 kr. Szalma
80 kr. Tojás darabja 1 kr. Szesz itczénként 17 1/2 kr. —
Időjárásunk: délig szüntelenül eső esett, délután sző-
pen kitisztult, szép meleg tavaszi időnk van, sarunk
azonban elegendő.

Sorshuzás.

Bécs február 28. tartott sorshuzás alkalmával, kö-
vetkező számok huzattak **34, 50, 32, 53, 18.**
Legközelebbi huzás március 11-én.

Bécsi börze Március 2-rol.

5% Metallique	60.80
Nemzeti kölcsön	63.40
Bankrészevény	728.—
Hitelintézeti részevény	148.10
Londoni	102.—
Ezüst	101.70
Arany	4.88

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa indulás	reggel	árjegyzék		
		I.	II.	III.
5 óra — p.				
7 " 52 "	4.44	3.34	2.12	
9 " 35 "	7.33	5.50	3.40	
10 " 34 "	8.84	6.66	4.23	
12 " 12 "	11.30	8.52	5.42	
12 " 45 "	13.57	10.22	6.52	
1 " 44 "	17.35	13.05	8.41	
4 " 41 "	18.86	14.19	9.06	
8 " 37 "	22.81	17.15	11.04	
6 " — "	37.07	27.98	18.25	

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	árjegyzék		
		I.	II.	III.
6 " 25 "	reggel			
9 " 27 "	"			
10 " 27 "	"			
1 " 26 "	délután			
3 " — "	"			
4 " 28 "	"			
5 " 25 "	este			
7 " 29 "	"			
10 " 35 "	"			

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárrak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra
45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsőre minden éjjel 12 órakor.
Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden
hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
" Tarnóba, Eperjesen keresztül, vasárnap, ked-
den, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor.
Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és
délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szomba-
tot kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6
órákor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott
Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. e.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken
szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, dél-
után 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken,
szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli
6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft.
Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Bereg-
szászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös kocsi-
mában: Guth József.

Hivatalos értesítés.

108. p. sz. 39(1)3

Arverési hirdetés.

Abaujmegye törvényszékének mint te-
lekkönyvi hatóságnak f. évi febr. hó 3-ról
323. t. k. szám alatt kelt végzésénél fog-
va: — Kaduk Andrásné szül. Bittó Má-
riának Vlaszati János nádasdi lakos elleni
pörében, — fennebb említett alperesnél
bíróilag lefoglalt és összesen 826 frt 40
kr-ra becsült, Nádasd községébe, a 100-ik
sz. telekkönyvi ívén foglalt 1/2 telekből
álló ingatlanságnak, bírói elárverezése
elrendeltetvén, — s annak foganatosítása
az alól irt főszoigabiró kiküldetvén; —
köztudomásra hozatik miként a megrendelt
árverés foganatosítására folyó 1866-ik é
mart. hó 15-ik napja mint első, — és
1866-ik év april hó 16-ik napjának min-
denkor reggeli 9 órája, mint második ha-
íáridő, oly kijelentéssel tüzetik ki; —
hogy ezen birtok az első árverésen, an-

nak becsárán alól el nem fog adadni, —
és hogy az árverési föltételek az ideig bír
mikor az alól irt főszoigabiró irodájába
megtekinthetők.

Kelt Alsó-Csábjba febr. 15. 1866.

Bodnár Bertalan,
végreh. főszoigb.

168

41(1)3

Arverési hirdetés.

Alólirt tekintetes Abaujmegye főszo-
igabiraja, mint végrehajtó bíró részéről
ezennel közzététetik, miszerint Schönaug
Mózses g.-bátori lakosnak felperessége
alatt, buzitai lakos Vadász András s ille-
tőleg örökösei ellen 22 frt. tartozási ósz-
szeg és törvényes járuléka erejéig 89.
p. sz. alatti sommás keresetében, alperes-
sek elmarasz'alásával hozott ítélet követ-
keztében a megyei törvényszéknek 2525.
t. k. sz. alatti végzésével a buzitai 114.
t. j. könyvben foglalt s Vadász András
nevére jegyzett nemesi zálogbirtok ósz-

szes részleteire, melyek a 177. h. r. sz.
a., 154. h. sz. alatti belsőségen épült lak-
házból és egyéb gazdasági épületekből,
a külsőségekben pedig a tagosítás bekövet-
keztével 14 holdat tevő szántóföldből és
7 ember vágó rétből állanak, s összesen
1405 frtkra becsültek, — a Zeldmayer
Imre örökösei zálogváltási jogaiknak sér-
tellenül hagyásuk mellett elrendelt kielé-
gítési végrehajtás foganatosításával, a vég-
rehajtási árverés elrendeltetvén, árverési
határidőül f. évi március 27-ik és szük-
ség esetén április 27-ik napjának dél-
előtti 11 órája a helyszínen Buzita köz-
ségébe kitézetett, melyre venni szándé-
kozók oly kijelentés mellett hivatnak meg,
hogy az árverési föltételeket alólírotnál
bármikor megtekinthetik, s hogy a kér-
déses ingatlan birtokrész a 2-ik árverés-
en a legtöbbet ígérőre becsárán alól is
le fog ütteni. Kelt Pólyiban, febr. 30. 1866.

Lehóczky Lajos,
főszoigabiró.

14. polg. sz. ex 1866. 40(1)3

Arverési hirdetés.

Alólirt mint kiküldött végrehajtó bíró
által ezennel közhírré tétetik, miszerint
Szmelány Péter gönczi lakos felperesnek
Balázs János szántói lakos alperes elleni
62 frtnyi követelése és járuléka iránti
sommás szóbeli perében, alperestől lefog-
lalt s bíróilag 867 frtra becsült, Szántó
városa 330. számú t. k. ívén bejegyzett
ingatlan birtok, mely áll egy ház és sző-
lőből, folyó évi március hava 31-én mint
első, és április hava 30-án, mint 2-dik
árverési határnapon, még pedig ez utób-
bin becsárán alól is, nyilvános árverés
útján el fog adadni, hová a venni szándé-
kozók ezennel meghivatnak. Az árverési
föltételek, telekkönyv és becs az eljáró
bíronál bármikor megtekinthetők.

Szántó januárhó 20-án 1866.

Höhn János,
esküdt, végrehajtó bíró.